אַן איבערבליק פון אַ יאָר אַרבייט פונ׳ם פאָלקס פאַראיין

(דער זיבעצענטער יאָהר פון טעטיגקייט)

פון ג. טעללסאָן

מ׳וואָנט, אַז פון דער ווייטענס זעהט מען בעסער, אַז די, וועלכע שטעהען צו־נאָהענט, באַמערקען אַמאָל ניט די ווי־כטיגסטע שטריכן, אָדער די גרעסטע פעהלערען.

אין דעם פאַרגאַנגענעם יאָהר 1931 בין איך נאָכן וויט געשטאַנען פונ׳ם טאַ־ראַנטאָ׳ער אידישען פאָלקס פאַראיין. האָב

ד. ווילסאָן,
קאַמפּיין־טשערמאַן.

קיין איינטייל ניט גענומען אין זיין לע־בען און דאַריבער האָב איך היינט־צו־טאָג די מעגליכקייט צו רעדען וועגען איהם ווי אַ זייטיגער מענש, צו אָפּשאַצען די אַרבייט ווי איינער וואָס האָט קיין איינטייל אין דער אַרבייט ניט גענומען. אַלעס וואָס איך דערצעהל און באַשרייב איז געטאָן געווארען פון אַנדערע, און ווי קומט דער גאַנצער קרעדיט אָדער די גאַנצע טאַדלונג. איך בין אַ פּשוט׳ער זייטיגער צושויער.

* * *

עס איז איבעריג נאָר אַמאָל צו דער־מאָנען, אַז דער פאַרגאַנגענער יאָהר איז געווען איינער פון די שווערסטע און ביטערסטע יאָהרען אינ׳ם לעבען פון דער אַרבייטער און אויך דעם פלייגעם ביזנעס־מאַן. עס איז געווים ניט נויטיג צו אונ־

דזשיי. ווייַנער,
ווייס־טשערמאַן.

טערשטרייבען, אַז דער פאַרגאַנגענער יאָהר האָט באַשאַפען אַ נייע אַרמיי פון נייע אַרימעלייט, איין אַרמיי פון געפאָ־לענע בעלי בתים, פון אַרבייטסלאָזע אַר־בייטער, פון צובראָכענע מאַנופאַקטשורער, פון באַנקראָטירטע סטאָרקיפּערס, פון הונגעריקע און מאַכטלאָזע.

די נייע אַרמיי האָט נאָך ניט באַ־לאַנגט צו די, וואָס ווערען גערופען מיט׳ן נאָמען ״פּראָפעסיאָנעלע שנאָרערס״״. זיי זענען נאָך אויך ניט באַקאַנט געווען מיט די וואָנען, וועלכע דער אָרימאַן מיט דורכגעהן. זיי זענען נאָך געוואוינט גע־

דזשיי. גרעגער,
עהרען ווייס־פּרעזידענט.

וועזען צו געבען דעם קאַלעקטאָר דעם קוואָטער און זיהלען אַז זיי האָבען אויך עפּעס אויסגעטאָן לטובת הכלל.

און די לאַגע פון די פאַראַרימטע בעלי הבתים אין ווירקליך, די שרעקליכסטע,

זיי קענען נאָר ניט בעטען, קענען קיין האַנט ניט אויסשטעלען.

און אַט די האָבען זיך אָנגענומען מיט מוט און זענען געגאַנגען צום פאָלקס פאַראיין, ווייל עס איז דאָך פאַרט זייער פאַראיין, דער פאַראיין פונ׳ם פאָלק, זיי האָבען דאָך פאַרט אַזוי פיעל יאָהרען גע־צאָהלט זייערע שווער פאַרדיענטע הונ־טערס צום פאָלקס פאַראיין. זיי האָבען פאַרגעשטעלט די גרעסטע און די שווער־סטע פּראָבלעם אין דער טעטיגקייט פונ׳ם פאַראיין. ווייל זיי מוז מען באַהאַנדלען מיט זייערע גלאָווס, מען מוז, חלילה, ניט אָנריהרען דעם אָנגעוועהטאַנטען נערוו, דעם בלוטענדען האַרץ.

די אַרבייט אין די האָספּיטאַלס

איך נעה זיך אָפּשטעלען אַביסעל לענגער אויף דער אַרבייט, וועלכע עס ווערט געטאָן אין די האָספּיטעלער פון די פאַרשטעהער פונ׳ם פאָלקס פאַראיין. וועגען דיעזער אַרבייט זענען פאַראַן פאַרשיע־דענע מיינונגען. איך האָב ערשט מיט אַ פּאָר טעג צוריק אויסגעהערט אַ טענה פון אַ מאַן, וועלכער האָט אַ מאָך געטאָן מיט׳ן האַנט און געזאָגט:

— ווייס איך וואָס, וואו איהר הייגט גרינע אין שטאָדט, אַלע, גאָט צו דאַנקען, רעדען שוין יעצט ענגליש״.

איך וויל פאַר איין מאָמענט אייג־שטימען מיט׳ן מאַן, נאָר ניט אין גאַנצען. איך וויל איינשטימען אַז אין פאַרבינדונג מיט די צוגעמאַכטע טירען פון אונזער מדינה זענען קיינע נייע גרינע אין לאַנד ניטאָ. קיין פרישע אָנגעקומענע זעהט מען ניט, אָבער איך וויל אויך פרעגען דעם מאַן, פאַרוואָס און פון וועמען איז דעם גאַנצען פּריהמאַרגען אינ׳ם רזשעגע־ראַל האָספּיטאַל, דער פאַרשטעהער פונ׳ם פאָלקס פאַראיין אַרומגערינגעלט מיט אַ קראָוד. וועלכער געהט איהם נאָך־שטעהט צו איהם צו, בעט איהם פאַרשיע־דענע בקשות, און לאָזט איהם ניט אָפּ פאַר אַ מאָמענט. איך וויל אויך איינ־שטימען אַז די אַרבייטער אין האָספּיטאַל האָבען אביסעל איבערטריבען די ציפערען, אַז זיי האָבען דעם פאַרגאַנגענעם יאָהר נערעדט ניט פאַר 5076 פּאַציענטען, וועל־כע האָבען זיך אַליין ניט געקאָנט אויס־טענה׳ען מיט׳ן דאָקטאָר, נאָר פאַר 4000, אפילו פאַר 3000 קראַנקע.

איך וויל אויך צוגעבען, אַז פרייע, אומזיסטע מעדיצין איז דורכ׳ן פאָלקס פאַראיין פאַרשטעהער אַרויסגעגעבען גע־וואָרען ניט צו 600 קראַנקע, נאָר צו 500, און אפילו 300. איך וויל אָבער פרעגען דעם מאַן און אויך אַנדערע מענער און פרויען, זיי זאָלען מיר אויפוויזען אויף אַזוינע פעלע, ווען דער פאַרשטעהער פונ׳ם פאַראיין האָט ניט געוואָלט רעדען פאַר אַ קראַנקען, אָדער האָט אָפּגעזאָגט צו גע־בען מעדיצין צו וועמען עס איז.

מאָנכע זאָגען, אַז ווען ניט דער פאַרטרעטער פונ׳ם פאַראיין, וואָלטען די אידישע קראַנקע אויך אַזוי גוט אַטענדעט געווארען מיט מעדיצין און אויך אפשר מיט איבערזעצער. דאָס איז אַ טעות. דער האָספּיטאַל וועט זיך קיינמאָל ניט באַציהען צו איין איינצעלנער פּערזאָן ווי צו אַ גאַנצער אָרגאַניזאַציע. דער קראַנ־קער וועט ניט קענען קריגען פּיעלע זאַ־כען, וועלכע ער פאַרלאַנגט, אויב אַ פאַר־שטעהער פון אַן אָרגאַניזאַציע וועט פאַר איהם דאָס ניט אויפטאָן. וויפיעל כאַל קומען קראַנקע אין די האָספּיטעלער און פאַרלאַנגען דעם אָדער יענעם דאָקטאָר? זיי וועלען ספּענדען וואָכען־לאַנג אום צו אונטערזוכן ווערען פון דעם ספּעציאַליסט, אָבער דער פאָלקס פאַראיין פאַרטרעטער וועט דאָס אַראַנזשירען אַזוי שנעל ווי מעגליך.

אַן עקס־רעי קאָסט דעם האָספּיטאַל נעלט, און דער פרייז פון אַן עקס־רעי איז אַ גאַנץ הויכער. דער האָספּיטאַל פאַר־טיילט ניט אומזיסט קיין עקס־רעיס רעכטס און לינקס, אָבער איך האָב נאָך ניט געפונען קיין פאַל, אַז אַיין פרייע עקס־רעי זאָל אָפּגעזאָגט ווערען צום קראַנקען אויב דאָס איז רעקאָמענדירט געוואָרען פונ׳ם פאַרשטעהער פונ׳ם פאָלקס פאַר־איין.

איך וויל ברענגען נאָך אַ באַוויין ווי וויכטיג די אַרבייט פונ׳ם פאָלקס פאַר־איין פאַרשטעהער איז ניט נאָר פאַר די קראַנקע, נאָר אויך פאַר׳ן די האָספּי־טאַל׳ס. און דאָס וויל איך דערצעהלען פאַר דעם אויבען דערמאָנטען מאַן, אויך פאַר די, וועלכע זענען מיט דער זעלבער מיי־נונג.

מיט אַ קורצער צייט צוריק, איבער דער שווערער פינאַנציעלער לאַגע פונ׳ם פאָלקס פאַראיין, האָט מען אוועקגענומען פונ׳ם וועסטערען האָספּיטאַל דעם פאַר־איינ׳ם אַרבייטער. מען האָט איהם אָפּגע־שאַפט, וויל מען האָט געדענקט אַז אפשר וועט מען זיך יענען באַגעהן אַהן איהם אין דיעזען האָספּיטאַל.

מיט אַ קורצער צייט שפּעטער איז פונ׳ם סופּעראינטענדענט פון דיעזען האָס־פּיטאַל, מר. סוואָנסאָן, אָנגעקומען אַ

מרס. ד. ווילסאָן,
עהרען טשערלידיי פון דזשוניאָר פאָלקס פאַראיין.

סוואָנסאָן, אַז איהר וועט געפינען אַ וועג און אַנשטעלען וועמען עס איז צו באַ־דיענען אייערע אידישע קראַנקע״.

און אוראַי האָט דאָס דער פאַראיין געטאָן.

און דאָס איז אין וועסטערען האָספּי־טאַל, און פון דעם קאָנט איהר שוין אַליין פאַרשטעהן ווי נויטיג אַזאַ אַרבייט איז אינ׳ם דזשענעראַל האָספּיטאַל.

* * *

עס זענען פאַראַן מענשען, וועלכע זענען ניט קיין גלויבערס, מענשען, וועל־כע לעבען, שטענדיג צווישען די שורות, מענשען, וועלכע מען רופט ״אַנקעל פאַר־קערט״. אויב איהר זאָגט, אַז דאָס איז ווייס, וועט ער מיט פּיענע אויף די ליפּען וועלען אייך באַווייזען, אַז עס איז שוואַרץ, און אַזוי נע מענשען זענען אָנגעפילט מיט רכילות, טראָגען זיך אַרום מיט זיי אין בער׳ן שטאָדט און שטערען אַפטמאָל די וויכטיגע אַרבייט.

און פון דער אַנדער זייט זענען דאָ אַ סך גלויבינע מענשען, וועלכע נעהמען אַז פאַר הייליג יעדעס וואָרט וואָס עס ווערט געזאָגט ביי דעם פּאַפּלער. זיי ווילען איהם גלויבען, ווייל דאָס ניט זיי אַ מעגליכקייט אָפּצוטרייסלען זיך פון אונ־טערשטיצען די אַדער יענע אינסטיטוציע.

חנה גראָסמאַן,
פּאָרזיצערין פון דזשוניאָר פאָלקס פאַראיין.

נאָמען פון זעהר וויכטיגע אַנשטאַלטען.

וואָלט דען ניט בעסער געווען פאַר די יעניגע, וועלכע זענען ערנסט פאַראי־טערעסירט אין דער אַרבייט פונ׳ם פאָלקס פאַראיין, אַריינצוגעהן אַמאָל פאַר עטלי־כע שטונדען אינ׳ם פאַראיין, אינ׳ם האָס־פּיטאַל און צוקוקען זיך צו דער טעטיג־קייט פון דיעזער אינסטיטוציע. יעדערער איז ווילקאָמען, יעדערער ווערט איינגע־לאָדעט און יעדען וועט געגעבען ווערען אַ מעגליכקייט צו זעהן מיט זיינע איינגענע אויגען, און ניט צוהערען זיך וואָס אַנדע־רע דערצעהלען איהם.

און יעצט מוז איך אַריבער צום רע־

דזשיי. פעלדמאַן,
פּרעזידענט פון מיכאָל שוהל און ווייס־פּרעזידענט פון פאָלקס פאַראיין.

מאָכט געווארען ביי די האָספּיטעלער פאַר די אידישע קראַנקע.

132 אָפּראַציעס פאַר טאָגסלים זע־נען געמאַכט געווארען פריי דורך דער רע־קאָמענדאַציע פונ׳ם פאָלקס פאַראיין.

36 מענשען האָבען געקראָגען אַריינ־געשטעלט צייטנער, פאַר וועלכע דער פאָלקס פאַראיין האָט באַצאָהלט. אויך האָט דער פאַראיין באַצאָהלט פאַר גלעזער פאַר 12 מענשען.

סאַניטאַריומס און אַסיילומס

איך לאָז איבער פיעלע זאַכען וועל־כע קראַנקע האָבען געקראָגען אין משך פונ׳ם יאָהר פונ׳ם פאָלקס פאַראיין. איך וויל ניט דערמאָנען וועגען געמאַכטע פיס, אויגען, פּליימס, ספּלינטס און נאָך אַזעלכע זאַכען. אָהן וועלכע דער קראַנקער וואָלט זיך ניט געקאָנט באַנעהן. איך רוף דאָס אַלעס קליניגקייטען, טראָץ דעם וואָס דאָס אַלעס קאָסט אַ פאַרמעגען. אָבער דאָס אַלעס מוז דאָך אַריינגעהן אין דעם טאָג־טעגליכען אָרדער פון דעם פאַראיינ׳ס אַרבייט.

איך וויל זיך דאָ אויף אַ ווייל אָפּ־שטעלען אויף אַן אַנדער טייל פון דער אַרבייט — אויף סאַניטאַריומס און אַסיילומס.

די מענשהייט איז באַשראָפּט מיט שרעקליכע קראַנקהייטען און איינע פון זיי איז שווינדזוכט אָדער טורבעקולאָז. דאָס איז די קראַנקהייט וועלכע פאַרלאַנגט לאַנגע מאָנאַטען און יאָהרען פון קורירען זיך, און טאָקע דערפאַר וואָס דיעזע קראַנקהייט נעהמט אַוועק אַזוי פיעל צייט, זענען אַלע סאַניטאַריומס איבער־געפילט. צו קריגען אַ בעט אין אַ סאַני־טאַריאָום מוז מען אַמאָל וואַרטען אַזוי לאַנג, אַז ביז וואַנען עס קומט אָן די נחמה געהט אַרויס די נשמה.

דורך די פאַרבינדונגען וואָס דער פאַראיין האָט מיט אַלע מעדיצינישע אויס־טאָריטעטען געלונגען דעם פאָלקס פאַר־איין שנעלער קריגען אַ פּלאַץ פאַר אַזאַ קראַנקען. אויב איך וועל אייך זאָגען, אַז נאָר פאַר דעם איין פאַרגאַנגענעם יאָהר האָט דער פאָלקס פאַראיין אַריינגעגעבען 4 קראַנקע אין אַריליאַ הדספּיטאַל, 2 אין לאָנדאָן סאַניטאַריום, 2 אין האַמילטאָן סאַניטאַריום, 5 אין מאָנטאָקאָ און 8 אין וועסטאָן סאַניטאַריום, אַ סך הכל פון 21 קראַנקע — וועט איהר דאַמאָלסט קענען אָפּשאַצען דיעזע שטיפעל אַרבייט.

פאַר פיעלע פון דיעזע קראַנקע האָט דער פאָלקס פאַראיין געקראָגען פרייע פּלעצער. פאַר איינינע זענען דערגרייכט געווארען די בילינגסטע פרייזען און פאַר איינינע צאָהלט דער פאַראיין יאָהרען־לאַנג.

דער פאָלקס פאַראיין האָט אויך דער־גרייכט די מעגליכקייט אַרויסצוגעהמען קראַנקע פון די אסיילומס אויף ״פּראָבייי־שאָן״. אַזאַ זאַך איז קיינמאָל פריהער ניט געווען באַקאַנט. אַ קראַנקער האָט זעהר זעלטען געקאָנט אַרויס אַ לעבעדי־גער פון אַ משוגעים הויז. אַרויסצוקריי־גען אַזאַ קראַנקען האָט געקאָסט פיעל מיה.

דער פאָלקס פאַראיין איז געווען די ערשטע אינסטיטוציע, וועלכע האָט איינ־געפירט אַ סיסטעם פון באַנדס און ״פּראָ־ביישאָן״. אויב קרובים אָדער דאָקטוי־רים דענקען אַז דער קראַנקער איז פעהיג צו געהן אויף דער פרייער וועלט, דאַן קומט דער פאָלקס פאַראיין, שרייבט אונ־טער אַ באַנד און נעהמט דעם קראַנקען אַרויס פאַר עטליכע מאָנאַטען. אויב אינ׳ם משך פון דיעזער צייט ווערט דער קראַנ־קער ניט ערגער, דאַן פאַרבלייבט ער אַ פרייער מענש. אויב ניט געהט ער צו־ריק אין אסיילום.

קאָמיטעס פון פרויען, קאָמיטעס פון מענער און אפיסערס באַזוכען אָפט די האָספּיטאַלס און האָבען אַן אויג אויף די נייסטיגע קראַנקע, שטענדיג האָבענדיג אין זינען אימיצען פון דאָרט אַרויסצו־ראַטעווען.

אום צו פאַרענדיגען די האָספּיטאַל אַרבייט וויל איך נאָר באַמערקען, אַז עס איז דאָ אַזוינע זאַכען, וואָס עס איז שווער אויסצוהעבענען. מוטערס וויל־לען זאָל געהן מיט זיי אין דעם קונדער־שען האָספּיטאַל וואו זיי קענען זיך ניט דורכרעדען. עלטערען וויל־לען מען זאָל זיי נאָר נעהמען אין גרייס אָדער סיינט מיי־קעלס האָספּיטאַל צו דעם אָדער יענעם דאָקטאָר. מען מוז אַ גאַנצע פאַמיליע נעהמען אין גיידזש אינסטיטוט און אונ־טערזוכען, ווייל איינער פון דיעזער פאַמי־ליע איז קראַנק געווארען מיט טובערקו־לאָזיס. מען האָט געמאַכט אַ איינעם אַ ספּלינט פאַר זיין קראַנקער פוס און עפּעס קוועטשט איהם, ער קאָן מיט איהם ניט אַרומגעהן. מען דאַרף איהם אָפּפיהרען אין פעקטאָרי, צופּאַסען דעם אָרטיקעל און פיהרען איהם צוריק אַהיים.

באַקאַנטע, פריינט, שכנים טעלע־פאָנירען טאָג־טעגליך. זיי ווייסען, זיי האָבען געהערט, מען האָט זיי געזאָגט, אַז דאָרט און דאָרט איז איינער אָדער איינע געפעהרליך קראַנק, שטאַרבט כמעט אַוועק. מען זאָל באַלד שיקען דעם גרעס־טען דאָקטאָר. די וואָס טעלעפאָנירען וועל־לען קיינמאָל ניט פאַרגעסען זאָגען, אַז זיי באַלאַנגען שוין 38 יאָהר צום פאַראיין און דאַריבער פאַרלאַנגען זיי, אַז אַלעס זאָל שנעל און גוט שוין געטאָן ווערען. עס קען זיך אָפטמאָל אַרויסווייזען, אַז דער פריינט האָט איבערטריבען. אָדער אַז דאָס איז אַ פאָל פאַר אַן אַנדער אָרגאַניזאַציע. מעהר־סטענס אָבער מוז דאָס אַלעס אַטענדעט ווערען.

324 מאָל האָט דער פאַראיין געשיקט דאָקטאָרים צום הויז, ווי אויך באַשטעלט די נויטיגע מעדיצין. אין איינינע פעלע האָט מען געמוזט אויך דינגען אַ נורס, שיקען מילך און אויך אַמאָל שיקען אַ טאָן קוילען. טראָץ דעם וואָס דער פאַראיין דאַרף ניט און טאָר ניט געבען קיין שטו־צע, זענען דאָך דאָ פיעלע פעלע ווען מען מוז שנעל אַרויסהעלפען אַ פאַמיליע, וועל־כע איז געטראָפען געווארען פון אַ קראַנק־הייט. דער גרויסער עולם ווייס דערפון ניט און אַ גאַנצען יאָהר קלאָפּט מען אָפּ די טירען פון פאַראיין בעטענדיג פּשוט הילף און געלט שטיצע.

פּסח

איך האָב געקאָנט אַנשרייבען אַ גאַנ־צען בלאַט וועגען דער פּסח אַרבייט, אָבער איך גלויב דאָס עס איז אָיבעריג, איך וועל נאָר זאָגען, אַז 190 פאַמיליעס האָבען געקראָגען געלט שטיצע פאַר פּסח, 79 קראַנקע אין די האָספּיטעלער האָבען

משה אויליבאָום,
טרעזשורער.

געקראָגען כשר עסען פאַר פּסח, 35 מענ־שען האָבען אויך געקראָגען פּסח׳דיגען עסען אין אפיס פונ׳ם פאַראיין, אויך זע־נען פאַרזאָרגט געווארען מיט כשר עסען די קראַנקע אין די סאַניטאַריומס און דזשיל.

די גאַנצע אַרבייט איז אָפּגעטאָן גע־ווארען פון קאָמיטעס פון פרויען, וועלכע פאַרדינען די גרעסטע אַנערקענונג.

איך מוז פאַרענדיגען, אַן וויל בלויז זאָגען, אַז די אַרבייט איז אַזוי גרויס, אַז עס איז כמעט אוממעגליך אין אַיין צייטונג צו באַשרייבען זי. דער פאָלקס פאַראיין שפּינעלט אָפּ דאָס גאַנצע לעבען פון די אָרימע. פאַרצווייפעלטע. אומגלוקליכע קראַנקע, וועלכע וואַרפען זיך נאָך שטיצע

ד. גרין,
טשערמאַן פּובליסיטי קאָמיטע.

און מוזען געהאָלפען ווערען.

איך מוז אָבער אויך אונטערשרייבען אַן עס וואָלט אוממעגליך געווען אויסטאָן די גרויסע אַרבייט אָהן דער שטיצע פון טאָראָנטאָ׳ער אידען. עס איז טאַקע אמת, אַז די ״גדולים״ זענען ניט זעהר ענטוזי־אַסטיש איבער דעם פאָלקס פאַראיין, אָבער אַ טייל פונ׳ם פאָלק אַליין טוט דאָס בעס־טע איהם צו העלפען זיין עקזיסטענץ. עס זענען אויך ווערט אַ גרויסען דאַנק פיעלע אידישע דאָקטוירים, וועלכע קאָאָפּערירען מיט׳ן פאַראיין און גיבען אַ סך צייט און וויסענשאַפט. וועגען די פרויען איז שוין

ג. טעללסאָן,
סעקרעטאַר.

אָפּגערעדט. פאַר זיי איז דער פאַראיין עפּעס אַ מין היילינקייט. דער גרעסטער פאַרגעניגען פאַר זיי איז צו באַזוכען דעם קראַנקען, העלפען איהם און מאַכען איהם פיהלען, אַז ער איז ניט עלענד, ניט פאַר־לאָזען.

$40,000

פאָלקס פאַראיין קאַמפּיין

הויבט זיך אָן

היינט 13טן מערץ

-- מיט אַ --

גראַנדיעזען באַנקעט

אין דער מיכאָל סטריט שוהל

טשעקס קענען געשיקט ווערען צו מ. אויליבאָום 23 סיסעל סט.